

6. ΝΙΚΗ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Διότι ο Υιός του ανθρώπου ήλθε να ζητήσει και να σώσει το απολωλός.» Λουκά 19/1θ' 10.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ματθ. 1/α' 20-23, Ιωάν. 9/θ' 39, Ματθ. 3/γ' 7-12, 4/δ' 1-10, Δευτ. 34/λδ' 1-4, Αποκ. 21/κα' 10.

«Όταν ο Σατανάς άκουσε ότι θα υπήρχε έχθρα ανάμεσα σ' αυτόν και στη γυναίκα και ανάμεσα στο σπέρμα του και στο σπέρμα της, ήξερε ότι το έργο του της εξαχρείωσης της ανθρώπινης φύσης θα διακοπτόταν... Όταν όμως το σχέδιο της σωτηρίας εκτέθηκε λεπτομερέστερα, ο Σατανάς χαιρόταν μαζί με τους αγγέλους του πως αφού προξένησε την πτώση του ανθρώπου, θα κατάφερνε να κατεβάσει τον Υιό του Θεού από την υψηλή θέση Του. Δήλωνε ότι τα μέχρι τούδε σχέδιά του είχαν επιτύχει επάνω στη γη και πως όταν ο Χριστός θα έπαιρνε την ανθρώπινη φύση, θα υπήρχε περίπτωση και ο Ίδιος να νικηθεί και έτσι θα ματαιωνόταν η απολύτρωση της αμαρτωλής φυλής.» Ε. Χουάιτ, Π.Π. σ. 46,47.

Αυτήν την εβδομάδα, καθώς θα εξετάσουμε τους πειρασμούς στην έρημο, θα δούμε ίσως πιο καθαρά από οπουδήποτε αλλού στην Αγία Γραφή την Μεγάλη Διαμάχη μεταξύ του Χριστού και του Σατανά. Ο Σατανάς ισχυρίζεται πως ο κόσμος του ανήκει, και ότι ο Χριστός ήρθε να τον διεκδικήσει, μέσω του σχεδίου της σωτηρίας. Αφού απέτυχε να θανατώσει τον Ιησού μετά την γέννησή Του, ο Σατανάς προσπάθησε με άλλον τρόπο να εμποδίσει την λύτρωση των ανθρώπων. Και αυτό φαίνεται ξεκάθαρα στην έρημο.

Κυριακή 31 Ιανουαρίου

«EMMANΟΥΗΛ: «ΜΕΘ’ ΗΜΩΝ Ο ΘΕΟΣ»

Διαβάστε Ματθ. 1/α’ 20-23. Ποια είναι η σημασία του ονόματος «Εμμανουήλ»;

.....

.....

.....

Γιατί ήρθε ο Ιησούς στη γη για να είναι «μεθ’ ημών»; Πρώτον, ήρθε για να επαναφέρει την κυριαρχία που ο Αδάμ έχασε (Ρωμ. 5/ε’ 12,15). Μέρος της εικόνας της βασιλικής πλευράς του Ιησού (της εξουσίας Του) βλέπουμε όταν ενέπνευσε τα πλήθη (5.000 ήθελαν να Τον στέψουν βασιλιά) και όταν τα παιδιά έψαλλαν το ωσαννά (μία εξύμνηση εκείνων που ελευθέρωναν τον λαό από τους εχθρούς). Επίσης, βλέπουμε την δημιουργική Του δύναμη μέσα από τις θεραπείες που έκανε (για παράδειγμα, η θεραπεία του εκγενετή τυφλού και της γυναίκας που αιμορραγούσε δώδεκα έτη), αλλά και την εξουσία που ασκούσε στη φύση, όπως όταν ηρέμησε την καταιγίδα και σίγασε τον άνεμο και τα κύματα.

Δεύτερον, ήρθε για να κρίνει και να καταστρέψει τα έργα του διαβόλου (Ιωάν. 9/θ’ 39, Α’ Ιωάν. 3/γ’ 8). Πολλές φορές αναρωτιόμαστε, γιατί το κακό ευδοκίμει; Ο Ιησούς έγινε αποδέκτης της αδικίας και μας διαβεβαίωσε πως το τέλος είναι κοντά. Αναγνωρίστηκε από τα δαιμόνια ως Εκείνος που έχει εξουσία επάνω τους. Συχνά φώναζαν το Ποιος πραγματικά ήταν. Ελευθέρωσε δαιμονισμένους και αποκατέστησε την πνευματική τους υγεία.

Τρίτον, ο Ιησούς ήρθε σ’ αυτόν τον κόσμο για να αναζητήσει το απολωλός (Λουκά 19/ιθ’ 10) και να σηκώσει τις αμαρτίες τους (Ιωάν. 1/α’ 29). Έγινε όμοιος με εμάς ώστε να γίνει πιστός Αρχιερέας μας και να μας συμφιλιώσει με τον Θεό (Εβρ. 2/β’ 17). «Ασχολήθηκε με την αμαρτία, έσωσε τους ανθρώπους από αυτήν, τους έδωσε χάρη, συγχώρηση, δικαίωση, τους εξύψωσε – όλα αυτά ήταν η εκπλήρωση της μοναδικής διαθήκης που δόθηκε από την αρχή, και εκπληρώθηκε με τον Ιησού Χριστό.» N.T. Wright (2009-09-25), Justification: God’s Plan and Paul’s Vision.

Τέλος, ο Ιησούς ήρθε για να μας δείξει πώς είναι ο Θεός – να φανερώσει σε εμάς και σε όλο το σύμπαν που παρακολουθεί, ποιος είναι ο αληθινός Του χαρακτήρας (Ιωάν. 14/ιδ’ 9).

ΣΚΕΨΗ: Πώς μπορούν όλοι αυτοί οι λόγοι της πρώτης έλευσης του Χριστού να βελτιώσουν τη ζωή σας και τη σχέση σας με τον Κύριο;

Δευτέρα 1 Φεβρουαρίου

Η ΒΑΠΤΙΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Η εμφάνιση του Ιωάννη του Βαπτιστή θα πρέπει να ενθουσίασε το λαό. Ήταν ο πρώτος προφήτης μετά από 400 χρόνια, και ήταν ντυμένος σαν τον Ηλία (Ματθ. 3/γ' 4, Β' Βασ. 1/α' 8). Ποτέ ξανά ο Θεός δεν είχε μείνει σιωπηλός για τόσο μεγάλο διάστημα. Τώρα μιλούσε και πάλι στο λαό Του. Ήταν προφανές ότι κάτι σημαντικό θα συνέβαινε.

Διαβάστε Ματθ. 3/γ' 7-12. Γιατί ο Ιωάννης ο Βαπτιστής συνδέει το θέμα της κρίσης – την επερχόμενη οργή (εδ. 7), το τσεκούρι στη ρίζα των δένδρων (εδ. 10), τον καθαρισμό του αλωνιού και το κάψιμο του άχυρου (εδ. 12), με την έλευση του Μεσσία;

.....
.....
.....
.....
Οι άνθρωποι πίστευαν πως ζούσαν στις έσχατες ημέρες. Άκουσαν τον Ιωάννη στην έρημο να τους ενθαρρύνει να βαπτιστούν στον Ιορδάνη. Η όλη κατάσταση ήταν σαν μία νέα Έξοδος, και το να βραχούν ήταν απαραίτητο για να καθαριστούν και να προετοιμαστούν για τη νέα Γη της Επαγγελίας, με τον Μεσσία να τους οδηγεί στη νίκη κατά των Ρωμαίων και να τους φέρει την αιώνια βασιλεία για την οποία μιλούσαν οι προφύτες.

Ωστόσο, ούτε ο Ιησούς, ούτε ο Ιωάννης είχαν πολιτικό κίνητρο, αλλά εργάζονταν για τη σωτηρία του λαού. Η ερμηνεία που δίνει ο Λουκάς για το έργο του Ιωάννη είναι μία περικοπή από τον Ησαΐα, όπου περιγράφεται ο τρόπος με τον οποίο ο Θεός θα προετοιμάζε το δρόμο για τους εξόριστους, προς τη Γη της Επαγγελίας (Λουκά 3/γ' 3-6). Ο Ιερεμίας μας εξηγεί τον λόγο γι' αυτόν τον ιδιαίτερο δρόμο: για να μπορέσουν να βρεθούν σ' αυτόν και οι πιο ευπαθείς ομάδες της κοινωνίας – όλοι όσοι επιθυμούν να επιστρέψουν στη Γη της Επαγγελίας (Ιερ. 31/λα' 7-9). Γι' αυτό άλλωστε και ο λαός πήγαινε στον Ιωάννη, επειδή ήλπιζαν να ετοιμασθούν για την μεγάλη μέρα του Θεού που θα ερχόταν σύντομα. Ωστόσο, ήρθε με έναν τρόπο που οι περισσότεροι δεν φαντάζονταν – όχι επειδή δεν είχαν ακούσει, αλλά επειδή δεν ήθελαν να κατανοήσουν το μήνυμα των Γραπτών (Λουκά 24/κδ' 25-27).

ΣΚΕΨΗ: Πιστοί άνθρωποι είχαν παρερμηνεύσει την πρώτη έλευση του Κυρίου. Υπάρχει περίπτωση άνθρωποι πιστοί να έχουν παρεξηγήσει και τη φύση της Δευτέρας Παρουσίας Του;

Τρίτη 2 Φεβρουαρίου

ΠΕΤΡΟΣ ΣΕ ΨΩΜΙ

Διαβάστε Μαθ. 4/δ' 1-3. Τι συμβαίνει, και γιατί; Πώς βλέπουμε τη Μεγάλη Διαμάχη να διαδραματίζεται εδώ;

.....
«Όταν ο Ιησούς φέρθηκε στην έρημο για να πειρασθεί, οδηγήθηκε από το Πνεύμα του Θεού. Δεν προκάλεσε τον πειρασμό. Πήγε στην έρημο για να είναι μόνος Του, για να σκεφθεί την αποστολή και το έργο Του. Με νηστεία και προσευχή ήθελε να ενδυναμωθεί για να βαδίσει στο αιματοβαμμένο μονοπάτι που ξανοιγόταν μπροστά Του. Ο Σατανάς όμως ήξερε ότι ο Σωτήρας είχε πάει στην έρημο και σκέφθηκε ότι αυτή ήταν η καταλληλότερη ώρα για να Τον πλησιάσει.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 85.

Υπάρχουν έντονοι παραλληλισμοί μεταξύ των πειρασμών του Ιησού και της εμπειρίας των Ισραηλιτών κατά την περιπλάνησή τους στην έρημο. Αφού βαπτίστηκε, ο Ιησούς πήγε στην έρημο όπου για 40 μέρες νήστεψε και δοκιμάστηκε. Παρομοίως, οι Ισραηλίτες μετά την Ερυθρά θάλασσα πέρασαν στην έρημο, όπου δεν είχαν ψωμί, και έμειναν εκεί για 40 χρόνια. Προσέξτε την περιγραφή στο Δευτ. 8/η' 2,3. «Και θέλεις ενθυμείσθαι πάσαν την οδόν, εις την οποίαν σε ωδήγησε Κύριος ο Θεός σου τα τεσσαράκοντα ταύτα έτη εν τη ερήμω, διά να σε ταπεινώση, να σε δοκιμάση, διά να γνωρίση τα εν τη καρδιά σου, εάν θέλης φυλάξει τας εντολάς αυτού ή ουχί. Και σε εταπεινώσε, και σε έκαμε να πεινάσης.»

Στο ευαγγέλιο αναφέρεται ότι μετά από 40 μέρες, ο Ιησούς πείνασε (Μαθ. 4/δ' 2). Τότε, εμφανίζεται κάποιος για να τον «βοηθήσει». Αυτή δεν ήταν η πρώτη φορά που ο Σατανάς πήγε να «βοηθήσει» κάποιον. Στο Ζαχ. 3/γ' διαβάζουμε την ιστορία του αρχιερέα Ιησού την περίοδο που η Ιερουσαλήμ ανοικοδομούταν, μετά την Βαβυλωνιακή εξορία. Καθώς στεκόταν ενώπιον του Κυρίου, εμφανίστηκε σε όραμα στα δεξιά του. Εκείνος που στέκεται στα δεξιά κάποιου, συνήθως είναι ο πιο έμπιστος του – αυτός που του στέκεται. Εκείνος όμως που στεκόταν στα δεξιά του αρχιερέα δεν ήταν άλλος από τον Διάβολο. Το ίδιο συνέβη και με τον Ιησού στην έρημο. Ο «βοηθός» Του, αποκαλύφθηκε όταν είπε, «Εάν ήσαι Υιός του Θεού, ειπέ να γείνωσιν άρτοι οι λίθοι ούτοι» (Μαθ. 4/δ' 3). Ένας άγγελος του Θεού δεν θα αμφέβαλλε ποτέ για την Θεότητα του Ιησού! Προσέξτε την απάντηση του Ιησού (Μαθ. 4/δ' 4) που συνδέεται με την Έξοδο: «[Ο Θεός] σε έθρεψε με μάννα, (το οποίον δεν εγνώριζες, ουδέ οι πατέρες σου εγνώριζον,) διά να σε κάμη να μάθης ότι ο άνθρωπος δεν ζη με μόνον άρτον, αλλ' ο άνθρωπος ζη

με πάντα λόγον εξερχόμενον εκ του στόματος του Κυρίου.» (Δευτ. 8/η' 3)

ΣΚΕΨΗ: Όσο σημαντικό κι αν είναι να μην πέσουμε στον πειρασμό, πόσο σημαντικότερο είναι να προσέξουμε να μην οδηγήσουμε εμείς κάποιον σε πειρασμό;

Τετάρτη 3 Φεβρουαρίου

ΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ

Ο πρώτος πειρασμός παραλληλίζεται με την Έξοδο αλλά οι ρίζες του είναι στην Πτώση. Θέτοντας ως προτεραιότητα την πίστη στον Θεό και όχι στην ικανοποίηση της όρεξης, ο Ιησούς κάλυψε το κενό που άφησε ο Αδάμ με το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού. Ωστόσο, προκειμένου να γεφυρώσει αυτό το κενό με τους ανθρώπους, που δημιουργήθηκε από την εποχή του Αδάμ, ο Ιησούς πέρασε από δύο ακόμη πειρασμούς. Σύμφωνα με τον Ματθαίο, ο δεύτερος πειρασμός διαδραματίστηκε στο υψηλότερο μέρος του ναού, όπου ο Σατανάς μετέφερε τον Ιησού. Για μία ακόμη φορά είπε «Εάν ήσαι Υιός του Θεού» – μία φράση που μαρτυρά την ταυτότητά του.

Τι ήθελε να καταφέρει εδώ ο Σατανάς; Θα αποδεικνυόταν κάτι εάν ο Ιησούς έπεφτε; (Ματθ. 4/δ' 5-7).

.....
.....
Ο Ιησούς δεν χρειαζόταν να αποδείξει τίποτε. Η εμπιστοσύνη Του στον Θεό ήταν ειλικρινής. Είχε εκδηλώσει την πλήρη εμπιστοσύνη Του στον Πατέρα εκδηλώθηκε όταν άφησε τον ουρανό για να γίνει άνθρωπος και να υποφέρει για εμάς (δείτε Φιλιπ. 2/β' 5-8). Αυτός ήταν ο λόγος του ερχομού Του και ήταν πλήρως προετοιμασμένος γι' αυτό. Σκοπός Του ήταν να ξανακερδίσει τον κόσμο που ο Αδάμ είχε χάσει. Με τον Ιησού εκπληρώθηκαν όλες οι υποσχέσεις της διαθήκης και ο κόσμος είχε πλέον την ευκαιρία για σωτηρία. Για μία ακόμη φορά ο Ιησούς απαντά «Πάλιν είναι γεγραμμένον» αναφέροντας ένα χωρίο από το Δευτερονόμιο συνδεδεμένο με την εμπειρία του λαού στην Έξοδο: «Δεν θέλεις πειράσει Κύριον τον Θεόν σου» (Δευτ. 6/ς' 16). Στη Μασσά, οι Ισραηλίτες παραπονέθηκαν για έλλειψη νερού και ο Μωυσής χτύπησε τον βράχο για να βγει νερό. Αναφερόμενος σ' αυτό το γεγονός, ο Μωυσής είπε για τον λαό ότι «επείρασαν τον Κύριον, λέγοντες, Είναι ο Κύριος μεταξύ ημών, ή ουχί;» (Εξ. 17/ιζ' 7). Ο Ιησούς όμως δεν αμφέβαλε για τον Θεό και έτσι δεν έπεσε στην παγίδα, παρότι αυτήν την φορά πρώτα ο πονηρός χρησιμοποίησε την φράση, «είναι γεγραμμένον» (Ματθ. 4/δ' 4,6).

ΣΚΕΨΗ: Πολλές φορές δεν μπορούμε να εντοπίσουμε την διαχωριστική γραμμή μεταξύ της εμπιστοσύνης στον Θεό για κάποιο θαύμα και της ασέβειας όσον αφορά το τι προσδοκούμε από τον Κύριο όταν προσευχόμαστε. Πώς μπορούμε να τα ξεχωρίσουμε; Συζητήστε το.

Πέμπτη 4 Φεβρουαρίου

ΛΑΤΡΕΙΑ ΣΤΟΝ ΔΙΑΒΟΛΟ

Σύμφωνα με τον Ματθαίο, ενώ ο πρώτος πειρασμός εστίαζε στην όρεξη και ο δεύτερος στην αμφισβήτηση του Θεού, ο τρίτος πειρασμός είναι μία ξεκάθαρη πρόκληση για τον Ίδιο τον Χριστό, για την βασιλική Του ιδιότητα και για την αποστολή Του στη γη.

Διαβάστε Μαθ. 4/δ' 8-10, Δευτ. 34/λδ' 1-4, και Αποκ. 21/κα' 10. Ποια η σημασία του «πολύ υψηλόν» όρος που πήγε ο Σατανάς τον Ιησού;

.....
.....
Σ' αυτήν την περιγραφή βλέπουμε μία προφητική ενόραση. Από την βουνοκορφή ο Μωυσής είδε την Γη της Επαγγελίας όπως θα είναι στο μέλλον, και αργότερα ο Ιωάννης είδε την Νέα Ιερουσαλήμ. Παρομοίως και ο Ιησούς, είδε κάτι πέρα από τις πόλεις της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας. Προσέξτε ότι ο Σατανάς δείχνει ό,τι πιο λαμπερό. Δείχνει πλούτη και χλιδή, και όχι έγκλημα, θλίψη και αδικία.

Και τότε ο Σατανάς λέει: «Ταύτα πάντα θέλω σοι δώσει, εάν πεσών προσκυνήσης με» (Μαθ. 4/δ' 9). Όπως ξεέλασε τους πρωτοπλάστους λέγοντάς τους ότι θα γινόντουσαν όμοιοι με τον Θεό (ενώ ήταν ήδη πλασμένοι κατ' εικόνα Του), ο Σατανάς διεκδίκησε προσκύνηση ως Θεός και έχων την κυριότητα των εθνών και του κόσμου, και πως με μία μικρή υπόκλιση θα τα παραχωρούσε όλα στον Ιησού (δείτε Λουκά 4/δ' 6, συγκρίνετε με Ψαλμ. 2/β' 7,8).

Η δοκιμασία αυτή είχε να κάνει με την αφοσίωση. Σε ποιον θα απέδιδε την αφοσίωσή της η ανθρώπινη φυλή; Στην Εδέμ, όταν ο Αδάμ και η Εύα υπέκυψαν στον πειρασμό έδωσαν την αφοσίωσή τους στον Σατανά, και αυτό πέρασε και στις επερχόμενες γενεές. Χωρίς την άμεση Θεϊκή επέμβαση, η Μεγάλη Διαμάχη θα τελείωνε με νικητή τον Σατανά. Η ανθρώπινη φυλή, ακόμη και κάθε ζωή στη γη, θα έπαυε να υπάρχει. Τόσα πολλά διακυβεύονταν. Προσέξτε πώς ο Ιησούς, όπως και ο Ιωσήφ με την γυναίκα του Πετεφρή, δεν επέτρεψε το κακό να μείνει κοντά Του. Ο Ιησούς πρόσταξε τον Σατανά να φύγει από κοντά Του. Ο Ιωσήφ δεν μπορούσε να το κάνει αυτό, γι' αυτό έφυγε εκείνος αμέσως από το κακό (Γέν. 39/λθ'

11,12). Πόσο σπουδαίο και απλό μάθημα για όλους εμάς!

ΣΚΕΨΗ: Και στους τρεις πειρασμούς ο Ιησούς χρησιμοποίησε την Αγία Γραφή για την άμυνά Του. Τι σημαίνει αυτό για μας εμπράκτως; Πώς μπορούμε, όταν αντιμετωπίζουμε κάποιον πειρασμό, να χρησιμοποιήσουμε την Αγία Γραφή ώστε να επιτύχουμε και εμείς τη νίκη;

Παρασκευή 5 Φεβρουαρίου

Δύση ηλίου: 17:51'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Υπάρχουν συγγραφείς που έχουν μιλήσει για την Μεγάλη Διαμάχη, και κάποιοι ευαγγελιστές που εξετάζουν το θέμα – κανείς όμως δεν έχει εμβαθύνει τόσο στην ιδέα της Μεγάλης Διαμάχης παγκοσμίως, όσο η εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας. Η κυριολεκτική, φυσική, ηθική και πνευματική διαμάχη μεταξύ Χριστού και Σατανά έχει στιγματίσει τον τρόπο σκέψης των Αντβεντιστών. Σε όλη την Αγία Γραφή, όπως ένας ευαγγελιστής αναφέρει, «βλέπουμε έναν υπερκόσμιο πόλεμο» να κυριαρχεί, και ορισμένες φορές – όπως οι πειρασμοί που μελετήσαμε αυτήν την εβδομάδα – γίνεται με πολύ φανερό και έκδηλο τρόπο. Η ιδέα της διαμάχης μεταξύ καλού και κακού μπορεί να φανεί ακόμη και έξω από τα θρησκευτικά γραπτά.

Η Αγία Γραφή μαζί με το Πνεύμα της Προφητείας αποκαλύπτει την αληθινή φύση αυτής της διαμάχης και τα αιώνια ζητήματα που διακυβεύονται σ' αυτήν.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Ο πειρασμός έρχεται με διάφορους τρόπους, ειδικά σχεδιασμένος να προσεγγίσει τον καθέναν μας όπου κι εάν βρισκόμαστε. Και φυσικά αυτό που αποτελεί πειρασμό για κάποιον, δεν είναι απαραίτητα και για κάποιον άλλον. Εκτός από τις προφανείς αμαρτίες, ποιοι άλλοι δυσδιάκριτοι τρόποι υπάρχουν που μπορεί να πειραστούμε;
2. Διαβάστε ξανά τους πειρασμούς του Ιησού στην έρημο. Σκεφτείτε πως είναι ο «μεθ' ημών ο Θεός». Είναι Αυτός που δημιούργησε τα πάντα (Ιωάν. 1/α' 3). Πώς μπορούμε να κατανοήσουμε ότι ο Θεός υπέμεινε αυτήν τη μάχη για εμάς; Βάση αυτού, έχει τίποτε άλλο σημασία;